

2.3. A mobiltelefon függőség

Napjainkban az új információhordozó eszközök elterjedése következtében gyökeresen átalakult és jelentősen megváltozott kommunikációs szituációkról beszélhetünk, hiszen ezek az eszközök radikálisan átalakították a tér- és időkorlátokat, megváltoztatva ezáltal a társadalom tagjainak *kommunikációs szokásait* és életvitelét.

Őszintén be kell vallanunk, hogy mégis jó dolog a *mobiltelefon!* Persze csak addig, amíg a használatát ésszerűen és megfelelő korlátok között alkalmazzuk, hiszen a *mobilon történő üzenet küldést ma már az egyik legújabb szenvedélybetegségformának tartják a szakemberek.*

Nagy-Britannia egyik híres klinikájának kutatói szerint az *SMS kényszerbetegek száma az utóbbi időben jelentősen megemelkedett.* Természetesen a minél több SMS-t küldők számának rohamos terjedése a mobiltelefon társaságoknak igen kedvező, viszont igen kedvezőtlen a szenvedélybetegek telefonszámlájának, hiszen havonta több ezer forintba kerül a folyamatos üzenetküldés. A betegek kezelésével foglalkozó orvosok úgy vélik, hogy e szenvedélybetegség hátterében főként olyan személyiségkép áll, akik *menekülnek lelki problémáik elől, főként a depresszió, a stressz és a szorongás elől.*

A *mobilfeggőségben* szenvedő betegek tüneteinek jellemzőit az alábbiakban foglalhatjuk össze:

- szövegtküldési, vagy a hálózatra kapcsolódási kényszer, mely mindennel szemben elsőbbséget élvez,
- ingerlékenység, ha az üzenetküldésre nincs lehetőség vagy ha lemerül vagy elromlik a készülék,
- a folyamatos üzenetküldés miatt kimerültség,
- különböző mértékű szempanaszok a fokozott igénybevétel miatt,
- állandó nyugtalanság, „készenlét” az üzenet fogadására és küldésére.

Aki úgy gondolja, hogy az előbbieken felsorolt *tünetek együttesét érzékeli önmagán*, nem árt, ha szakember (pszichológus, pszichiáter) tanácsát, esetleg gyógykezelését kéri.

2. 3. 1. A mobiltelefon bűncselekmény tárgya is lehet

Tudjuk, hogy a csevegés mellett a mobiltelefon kiválóan alkalmas *árucsere forgalomra* is, azaz pénzforrásra, ezért sokan specializálják magukat arra, hogy a védtelenebb gyermekektől, a fiataloktól az arra alkalmas pillanatban eltulajdonítsák a készüléket.

Az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy az alig tizenéves fiatalok divathóbortja, dicsekvése, majd óvatlansága is hozzájárul ahhoz, hogy a tolvajok szinte kihívásnak tekintik, ha a gyermekek kezéből, nadrágövéből ellophatják a kézi-készüléket.

Felmerül a kérdés is, vajon miért vásárolnak a *szülők* egy prepubertás korban lévő gyermeknek mobiltelefont?

A válasz egyértelmű: „*mert így nyugodtabbak, „hogy bármikor segítséget tudnak kérni, ha bajba kerülnek”, „mindig tudják, hogy merre jár gyermekük, és mikor érkezik haza” ...stb.*

Nem vitatott, hogy a szülőknek ebben igaza van és valóban jó szolgálatot tehet a készülék, persze ha éppen nincs lemerülve, vagy rendelkezésre áll a hívásra fordított összeg. Nem gondolnak azonban arra, hogy a mobilcsodák értéke *bűnelkövetésre ösztönözhet egyes személyeket*, melyekre számos példát lehetne említeni. Napjaink iskolaközösségében is előfordulnak olyan esetek, amikor testnevelés óra alatt tűnnek el különböző értéktárgyak, ezek között a mobilok is szép számmal szerepelnek. Kirívó példa, amikor egy tanintézetben egy óra alatt *hat különböző értékű mobiltelefon* került eltulajdonításra ismeretlen tettes (ek) által!

Nem árt ezért a fokozottabb óvatosság!

Nemcsak az iskolában, hanem főként azokban az időszakokban, amikor a gyermekek hazafelé igyekeznek onnan. Hasonló a helyzet, amikor fiataljaink a bevásárlóközpontok és a tömegközlekedési eszközök zsúfoltságából eredően kevésbé ügyelnek az értékeikre, valamint a késő éjszakai órákban hazafelé igyekeznek.

Végül említést kell tennünk arra vonatkozólag is, hogy a mobil szenvedélybeteg fiatalok részvétele *a közlekedésben gyalogosan,*

Földi pokol... a drog, avagy Cháron a lelkek révésze...

---

*kerékpáron vagy autóvezetéskor rendkívüli baleseti
veszélyforrás lehet!*